

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR**, se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. 7. 2019, č. j. 55 Ad 12/2018 – 92,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojil kasační stížností proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. 7. 2019, č. j. 55 Ad 12/2018 – 92, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 6. 2018, č. j. MPSV-2018/117844-913. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Českých Budějovicích ze dne 14. 5. 2018, č. j. 38416/2018/CBU, kterým byla stěžovateli odejmuta dávka doplatek na bydlení postupem podle § 61, § 67 a § 44 odst. 1 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů.

[2] Usnesením ze dne 5. 8. 2019, č. j. 3 Ads 272/2019 – 10, Nejvyšší správní soud ustanovil advokáta JUDr. Tomáše Truschingera zástupcem stěžovatele pro řízení o kasační stížnosti, neboť stěžovatel o ustanovení zástupce požádal a prokázal, že splnil podmínky pro osvobození od soudních poplatků. Podáním ze dne 14. 8. 2019 se stěžovatel následně domáhal ustanovení jiného advokáta. Nejvyšší správní soud mu přípisem ze dne 15. 8. 2019, č. j. 3 Ads 272/2019 – 27, sdělil, že s ohledem na skutečnost, že ve svém podání neuvedl žádné okolnosti, které by dokládaly důvodnost jeho žádosti, se této žádosti nevyhovuje. Dne 22. 8. 2019 poté požádal Nejvyšší správní soud o zproštění povinnosti zastupovat stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ustanovený zástupce.

[3] Na podkladě podání stěžovatele ze dne 14. 8. 2019 a odůvodnění žádosti ustanoveného zástupce ze dne 22. 8. 2019 dospěl zdejší soud k závěru, že mezi stěžovatelem a jeho právním zástupcem byla narušena nezbytná důvěra, a výrokem I. usnesení ze dne 27. 8. 2019, č. j. 3 Ads 272/2019 – 35, advokáta JUDr. Tomáše Truschingera zprostil povinnosti zastupovat stěžovatele v řízení o kasační stížnosti. Jelikož stěžovatel po zproštění jmenovaného advokáta povinnosti k zastupování nebyl nadále v řízení o kasační stížnosti zastoupen, vyzval jej Nejvyšší

správní soud výrokem II. téhož usnesení k prokázání splnění podmínky povinného zastoupení stanovené v § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a to doložením plné moci udělené stěžovatelem advokátovi ve lhůtě 1 měsíce od doručení usnesení. Současně jej řádně poučil o následcích, které nastanou, pokud dané výzvě nevyhoví. Usnesení bylo stěžovateli doručeno do datové schránky dne 5. 9. 2019.

[4] Stěžovatel následně přípisem ze dne 9. 9. 2019 opětovně požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 13. 9. 2019, č. j. 3 Ads 272/2019 – 46, opakovanou žádost zamítl, jelikož ji shledal neopodstatněnou (v podrobnostech zdejší soud pro stručnost odkazuje na body 2 až 4 odůvodnění uvedeného usnesení).

[5] Ze shora provedené rekapitulace vyplývá, že lhůta stanovená stěžovateli výrokem II. usnesení č. j. 3 Ads 272/2019 – 35, k doložení splnění podmínky řízení stanovené v § 105 odst. 2 s. ř. s., mu začala plynout dne 6. 9. 2019 a marně uplynula v pondělí dne 7. 10. 2019 (viz § 40 odst. 1, 2 a 3 s. ř. s.). Stěžovatel však přes výzvu splnění podmínky řízení podle § 105 odst. 2 s. ř. s. nedoložil, tedy neodstranil předmětný nedostatek, pro který nelze v řízení pokračovat. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než kasační stížnost odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[6] O nákladech řízení rozhodl zdejší soud na základě § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona, dle které platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 17. října 2019

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu